

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Kedden, Augustus' 21. dikén, 1852.

B é t s.

Vasárnap Aug. 12. dikén fényes Követséget küldé Béts városa Tanácsa Bädenbe, hol most a' Fels. Tsászárj Udvar mulat, hogy. Ó Ts. K. Felségeknek, Ó Felségének az ifjú Magyar Királynak és Fels. ifjú Magyar Királynénak Béts városa nevében azon irtóztató és Ausztria karkönyveiben példátlan gonosz-tetten érzett mély fájdalomokat kijelentsék, mellyre Ó Felsége az ifjú Magyar Király élete ellen egy utálatos gonosztévő elvetemedni mérészlett; egyszersmind pedig, hogy a' Bétsi hív polgárság leg-belsőbb haládatos érzését mély tisztelettel kifejezzék azon, hogy az Isteni gondviselés oltalmazó keze azt az irtóztató gonosz szándékot, minden Austriai hív alattvalók öröme, a' legjobb Fejedelem drága életéről kegyelmesen elfordította.

Ó Ts. K. Felsége méltóztatott Jul. 30. kán költ Kir. végzésében az Erdélyi Méltos. Kir. Törvénytáblánál megüresült valóságos Tábla Bírói hivatalra, Felső Büki Méltos. Horváth Ferentz Urat, eddig Kolos Vármegyének Fő Szolga-Bíráját kegyelmesen kinevezni.

Ó Ts. Felsége méltóztatott Aug. 4. kén költ Kir. végzése által Tekint. Roskoványi Roskoványi Gábor Urat, Sáros Vármegye első V. Notáriusát a' Tiszáninneri Kerületi Törvénytáblához

számfeletti Táblabíróvá kegyelmesen kinevezni.

N é m e t O r s z á g.

Azon nyughatatlanságok következésében, mellyek a' Lichtenbergi Fejedelemségben (Szent Vendelben) történtek, — ugyan azon Fejedelemségnek Amts- és Intelligenz lapja, ilyen hirdetményt közöl: „Mi Isten kegyelméből Saxen Coburgi, és Gothai Hertzeg; 's Lichtenbergi Fejedelem, 's a' t. fájdalommal, és belső megindulással hallottuk, a' belső tsendességnek, úgy nem külömben a' törvényeknek megsértéséről való híreket, melly szerint Lichtenberg Fejedelemségnek, különösen pedig Szent Vendelnek némelly lakosai, bizonyos haviírásoknak közönségessé való tétele által, nyughatatlanságra szolgáltatnak alkalmatosságot. Mi ezen polgári rendtől, és a' törvényes uttól való eltávozást annyival inkább fájdalmasan éreztük, mivel belsőképpen meg vagyunk a' felől győződve, és ezen meggyőződést, soha, senki sem is teheli kétségessé előttünk, hogy mi Fejedelemségünk, de leginkább Szent Vendel lakosai javokra, és boldogságokra mindenkor legnagyobb figyelmet, és szorgalmat fordítottunk. Mivel mi az elkö-

vetett rendetlenségeket nem tulajdonít-
 haljuk véltül, öszvesen a' Fejedelemség lakosainak, azért Uralkodói köte-
 lességünk felszólít bennünket, hogy
 a' józan gondolkozásuak, és törvény-
 hez ragaszkodók miatt, olly rendsza-
 básokat tegyünk, mellyek ezeknek igaz-
 ságos jussait, és kívánságait batorságo-
 sítsák. — Ennél fogva Lotzot belső
 titkos Tanátsosunkat, Generalis
 Commissariusnak ezennel kine-
 vezzük, és néki mindenre, a' mit bel-
 sö meggyőződése szerént, jónak, és
 hasznosnak talál a' békességnek fenntartására, telyes hatalmat adunk, még
 pedig úgy, hogy ha a' szükség kívánja,
 izéljének elérésére a' megérkezett, se-
 géd Burkus sereget is használhassa.
 Reményljük azomban, hogy, minek-
 utánna sokan az eltévelyedtek közzül
 hozzánk bényújtott kéréveleikben, a'
 hűségnek, bizodalomnak, és hozzánk
 való ragaszkodásnak jeleit adták, má-
 sokat pedig a' józan gondolkodás az
 igaz útra vissza fog téríteni, — ezen
 utolsó eszközre, melly valóban nekünk
 igen fájdalmasan fogna esni, szükség
 nem leend. Hogy a' Fejedelemség la-
 kosai megnyugtassanak, — még arra is
 számot tarthatnak, hogy a' kinevezett
 Generalis Commissarius által a' Kerü-
 letokban, az illető Tisztviselőknek ne
 talán véghez vitt igazságtalanságai szo-
 rossan megvizsgáltatni, és egy Ország-
 Tanátsos Gyűlésben, melly a' Gen. Com-
 missariusnak vezérlése alatt tartatni fog,
 elítéltetni, hol egyszersmind a' lako-
 soknak kívánságai is, ha azok az igaz-
 sággal, és törvénnyel megegyeztethe-
 tők, telyesítést nyerendek. — De na-
 gyon fájlalnánk, ha várakozásunkban
 megsalátkoznanék, és a' rossz úton té-
 velgyők, 's makatsok, gonosz feltéte-
 leik mellett állhatatosan megmaradná-
 nak, — a' midőn vakmerőségek meg-

zabolázására mi is a' kijelentett eszköz-
 höz nyúlni, kéntelenek leszünk. — E-
 zen rendelésünket, és határozásunkat
 ne csak a' Szent Vendeli Amts-
 és Intelligenzblatt tegye köz-
 hírré, hanem Fejedelemségünknek min-
 den Városában és helysegeiben is ol-
 vastassanak fel, és közhelyeken ra-
 gasztassanak ki, úgy szinte azok a' rend-
 szabások is, mellyeket Generalis Com-
 missariusunk kihirdetni szükségesnek
 ítél, mellyeknek szoros megtartására,
 és telyesítésére minden rendű tisztvi-
 selők köteleztetnek. Költ Gothában Jul.
 20-kán 1852. Ernest-Szász-Cobur-
 gi, és Gothai Hertzeg. Carlovitz.

A' fellyebb említett Ország-Tanátsos Gyűlésre meghívó Hirdetmény így
 szöll: Ó Fejedelemségének, a' Szász-Cobur-
 gi, és Gothai Hertzeg, Lich-
 tenbergi Fejedelem Ernestnek
 nevében 's a' t. Ó Fejedelemségének f.e.
 Julius 20-kán költ kegyes rendeléséből
 közhírré tétetik, hogy az ezen eszten-
 dei Ország Tanátsos Gyűlés, már el lé-
 gyen határozva, — mellyre Generalis
 Commissariusnak, — valóságos belső
 titkos Tanátsos Lótz Ur nevezetett
 ki, a' ki a' Gyűlés megnyitását Aug.
 15-kára tette. Költ Költ Szent Vendel-
 ben Aug. 1-jén 1852, a' Szász Hertzeg-
 ségi Hormány. Szymborski.

Braunschveigban Aug. 7-kén
 megjelent egy Hirdetmény, melly a' Né-
 met Szövetség Gyűlés 22-dik Ülésének
 végzéseit közli, és egyszersmind az
 Alattvalókat oda utasítja, hogy a' ho-
 zott Törvény tizkelyeknek bétöltését
 szoros kötelességeknek tartásák.

L e n g y e l O r s z á g.

A' földmívelési hitel Egyesületnek
 Ülését f. h. 1-jén Status Tanátsos Mo-
 ravski ekképpen nyitotta meg: „U.

raim! Meglévén hatalmazva attól, kire a' földművelési hitel egyesületnek fő Kormányosa bízva vagyon: — szerentsésnek tartom magamat, hogy az Urakkal együtt, oly időszakaszban vehetek részt a' munkálodásban, mellyben minden kiállott tsapásoknak és szerentsétségeknél ellenére is, — földművelési hitelünk egy tsepp tsonkulást sem szenvedett: — imé! meggyőződhetünk a' felől, hogy noha rendes foglalatosságunk — némelly kedvetlen környüllállások miatt egy ideig félben szakasztatott, — még is az Egyesület kötelességének telyesítésében semmit sem mulasztott el. Ugyan lehet e' még nagyobb vizsontagságoktól tartanunk, mint eddig tapasztaltunk? lehet e' hinni, — hogy Országunknak még rosszabbul is leszsz dólga? Telyeséggel nem. — Ha tehát a' földművelési hitel egyesület olyan veszedelmes próbára lévén téve, 's azt még is minden megrázódás nélkül kiállotta, valóban senki sem fog kételkedni, hogy nemes tzeljének minden részben megfelel. Már eddig issok familiák tartoznak néki köszönettel, a' mennyiben egyedül az Egyesület munkája, hogy a' Hitel Országunkban épen feltartatik. De minkeelőtte ezen igazságot telyesen megbizonyítanánk, nem fogják Uraságtok ellenzeni, ha az utolsó még meg nem vizsgált számadást előveszszük, mellyből ki fog tetszeni mind az, minő derék alapokon áll Egyesületünk, mind pedig, hogy ez a' jöltévő Intézet merészen kiállotta az ostromot, melly Országunk gazdagságát ha el nem apaszlhatta is, még is a' bévételet nem kis részben hiánosította. Telle van mejjünk hálával, a' ditső Törvényadó eránt: mert ő ajándékoza meg bennünket evvel az Intézettel, mellynek hasznáról most inkább meg vagyunk győződve, mint egyébbkor. A' Tiszt-

viselőknél buzgóságok is megérdemli köszönetünket, — mert ő a' fegyver zörgések között is fáradhatatlanok voltak ápolásában ezen Egyesületnek, mellynek tsak az áldott békesség szerzhet állandó virágozást, és gyarapodást. — Minekutánna pedig Ő Ts. Kir. Felsége az említett Hitel egyesületet nem tsak jóváhagyni, de kegyes általma alá is venni méltóztatott, telyes reménységgel lehetünk, hogy egyes törekedésünk mellett várakozásunknak, és a' Törvényadó tzeljének megfelel."

Frantzia Ország.

A' Moniteur azt állítja, hogy noha Montalivet Ur köszvény fájdalomban szenved, még is rendes foglalatosságait, mint belső dólgoznak Minisztere abban nem hagyja.

Odillon-Barrot Ur Aug. 7-én Straszburgba utazott: Chateaubriand Ur pedig 9-kén szándékozott Párisból Helvetziába kündülni.

Már annak is nyomába jöltek, minő úton jutottak a' tolvajok a' Királyi Bibliothecába, tudniillik, egy kötélajtórjának segedelmével, mellyet az első emelet ablaknak párkányához szegeztek, felmásztak a' főgalleriára, 's onnan a' szomszéd ajtón bétörttek a' pénzgyűjteményes tárba. Az eddig felkutatót kintseknél ára, alkalmasint meg egyezzik avval az árral, melly szerint az öszvesen ellopott drágaságokat betsülték, és így már, a' még folyamatosan lévő motozásoktól nem sokat lehet várni.

A' Tuileria palota mellett fekvő kertben igen sok régi Római pénzt találtak a' munkások, mellyet elakartak titkolni, — azomban a' Politzia által véghez vitt nyomozás után, kéntelenek voltak a' leleményt által adni.

Aug. 7-kén Párisban 24-en haltak meg Cholerában. Azt mondják, hogy ez a nyavalya már Bordeauxban is uralkodik.

A hadi Miniszter szükségesnek találta, hogy Algier, Marsaillel állandó öszveköttetésben legyen: annakokáért felszöllította a Marselli Hereskedői kart, hogy fizetnének minden esztendőben bizonyos summát, melly egy arra a végre készitendő gözhajónak felállítására fordíttatni fog.

A Mamersi Mairt, és Bonnet Urakat (az utóbbi Generalis Secretáriusa az Alsó Szajnai Praefecturának) a napokban igen különös úton akarták, bizonyosan, valami politikai gyűlölségből, kivégezni. Mind a kettőhöz tudniillik két kis skatulyát küldtek, mellybe 4 vékony pisztolytsövek mesterségesen úgy alkalmaztattak, hogy a felnyításkor elsüljenek. Azomban egyik sem nyitotta fel maga a Skatulyát, hanem azt a Politziahoz küldte, melly a tsöveket minden veszedelem nélkül elstította. —

Aug. 8-kán Lajos Fülep, és Leopold Compiégne mellett a Nemzetigárdát szemügybe vették, úgy szinte a Várost, és annak környékét. Ezen napon következő meghívott vendégek érkeztek a Compiégnei palotába, az Egybekelés innepére: úgy mint: a közönséges tanítás Minisztere, a petsétör, Marchall Gerard, a Szamadói Udvarnak első Praesidense, Bassano Hertzeg, Dupin, és Berenger Urak, egy Érsek, egy Vicarius, és egy lutheranus Pap. 9-kén reggel a hadi és hajó Miniszterek is megérkeztek.

Algierből írják, hogy ott Savany Generalisnak rendeléséből egy tágas piatzot akarnak készíteni, mellyre végre sok épületeket, nevezetesen

a Városnak legnagyobbik templomát is kéntelenek voltak lerontani. Ezen utólsónak lerontását nagyon ellenzeték a fanaticus lakosok, — azért is a Generalis, hogy minden ne talán történendő izetlenséget elkerüljön, ravasz-sághoz folyamódott. Ugyan is több éjtzaka titkon Katonáival, az említett templom fundamentoma alatt árkokat ásott, s egyszer tsak, midön az Arabok nem is vélték, az árkokba hintett puskapor meggyújtatott, s a nagy épület öszverogyott nem kevés tsudálkozására a bigót népnek.

Caenből jelentik, hogy Napoleonnak volt Secretariususa Bourienne Ur elméjében megháborodván, Ispotályba vitetett.

Egyházi Statusok.

A Diario di Roma Aug. 7-ről következő tzikkelyt foglalja magában: Ancona Városa, minekutánna a vad Anarchiának minden veszedelmeit kiállotta, végre a tsendességet, viszszyanyerte. A vérszomjúhozó, és ragadozni vágyó gyilkosok, kik ott öszvegyülekeztek, késön vették észre, hogy a közvéleményt magok ellen felingerlették, és ott, a hol menedéket, és óltalmat reményleni bátorokdtak, közönséges gyűlölséget, és megvettetést arattak. A frantzia sereg nem nézhetvén már tovább az ujján keresztül kitsapongásait, véget vetett az egész dolognak. Azután a Pápai Delegatio f. h. 1-jén viszsztatért Anconába, még pedig úgy a mint illet, egész triumphussal, tulajdon seregétől kísértetve, ágyú ropogásoktól, és az elibe nagy számmal tsődült sokaságnak, melly tisztelt Attyának, és Uralkodójának Képviselejt, Ancona kebelébe viszsztatérni öhajtá, zajos örömkialltásaitól fo-

gadtatva. Cubieres a' derék Generalis, kinek leginkább köszönni lehet azoknak a' tsapasoltnak megszűnését, melyek az Anconaiakat olly kevés idő alatt, nagy mértékben érték, hogy a' Delegatus (Grasselini) eránt hódolását bébizonyítsa, — még a' Városon kívül elibe ment; a' Frantzia Katonák szép sorban állottak, és kellő hadi muzsika nevelte a' pompás bémenetelnék fényességét. Bártsak fogna valamit ez a' szerentsés következesű eset azokon az álnonokon, kiknek minden igyekezetek abban áll, hogy a' jó rendet, és békességet felforgassák!

B r a z i l i a.

Braziliából, nevezetesen pedig Rióból Máj. 20-kán érkezett Angliába egy Követség, levelekkel, és újságokkal megterhelve. A' többek között azt mondja, hogy elindulásakor ugyan Rióban és Bahiában tsendesség volt, de Pernambuco fellázadt, hol a' Mullaatok, és Szeretsenek függetlenséget kiáltoznak, 's egy ollyan Kormányt kívánnak, mint a' millyen Haytiban van.

B e l g i u m.

Az Amsterdami Handelsblatt Brüsseltől Aug. 7-ről ezt írja: Az Anglusi hírlapokban ollyan bizonyossággal állított 69-dik Protocollumnak létele, nálunk kétségbe hozatik. A' Királyt f. H. 12-re várják vissza. Még nem tudatik, minő ceremoniával fogadják el majd az új Királynét, mert még semmi előkészületek nem tétettek, — kivévon, hogy a' Királyné szobáinak elkészítésében, és rendbehozásában; sok kezek foglalatoskodnak. A' Conferentziának újabbi Javallataira nézve a'

Közönség nagy bizonytalanságban van, a' napi irások szüntelen ellenkeznek egymással: az egyik, Frantzia bajtársától felingereltetvén, tsak haddal fenyeget, 's az Egyességről nem is álmodik. De mit használ ordítása, mellyhez már a' Közönség úgy hozzá szokott, hogy többé nem is ügyel reá: sőt inkább itt is, éppen úgy, mint Angliában, az okósabbak, ezek teszik pedig nagyobb részét a' Nemzetnek! semmit sem kívánnak jobban, mint, — hogy már egyszer a' dolognak vége volna, és jó móddal a' két Nemzet között a' régen várt Egyesség helyre állana. A' Nemzet kész némünemű áldozatot is tenni, mert nints roszzabb, mint a' bizonytalanság! ha veszténénk is valamit a' Conferentzia által ajánlandó Javallatok által; vallyon nem nagyobb vesztéség volna e', ha azokat semmi szín alatt tsak azért elfogadni nem akarnánk, mivel általok Jussunknak nem is érezhető tsorbulását vélnénk nyakunkra tolatni, 's inkább fognánk fegyverhez, melly Országunk nagy részét feldúlná, vagy éppen tenkre tenné! Hiteles kútöböl merítik, hogy Muelenaire Ur a' napokban illyetén nyilatkozttatást tett: Néki okai vagynak reményleni, hogy Belgiumnak Hollandiával való dólga rövid idő alatt ollyan ki menételt ér, melly miatt Belgiumnak, becsülete, tekintete, és haszna, nem fog kotzkáztatni. Ebből azt húzzák ki, hogy a' Conferentziának utolsó elhatározása Belgiumra nézve nem lehet kedvetlen. Azt is mondják, hogy a' tanátskozasokat Compiegneben folytatni fogják, 's az által Van de Veyer Urnak Frantzia Országba tett útazását haszonra fordítják, kinek külömben is Házasság ceremoniaknál semmi dólga sintsen. Némellyek azt mondják, hogy az Új Királynének fényes elfogadásakor, egy-

szersmind a' Belgiumi dolgok kimene-tele is, ki fog hirdettetni! A' Belgiumi Királyt, a' Frantzia határoknál Choiseul Frantzia, és Lehor Belga Követek, számos polgársággal, és katonasággal együtt fogadták el. A' különbéle sereg Osztályok f. h. 12-re vagnak elrendelve, midőn Leopold Király hihetően visszatér Belgiumba.

Az Independant bizonyosnak tartja a' 69-ik Protocollumnak lételét, — az Observateur szerint pedig Leopold Királyt azt már Monsnál meg is kapta, és mint mondják, midőn belé tekintett, külsején nagy zavarodás volt észre vehető. —

Portugallia.

Egy Jul. 30-kán Oportóban költ Levélnek kivonatja. Utolsó levelemben egy tüzes ütközetről tudósítottam az Urat, melly Jul. 23-kán Dom Pedro, és testvére között a' Vallongoi dombokon véghez ment, — és a' mellynek következésében, noha az ellenség megverettetett, és magát vissza vonni kéntelenítettett, Dom Pedro még is tanatosabbnak tartotta az Oportóba való vissza menetelt, mint az elkezdett győzedelmnek folytatását magára vállalni. Azólta csak abban fáradoznak, hogy a' várost óltalom alá vegyék; de azt véghez vinni nem könnyű dolog ilyen széles kiterjedésű várossal, ha csak olyan keskeny karikába nem húzatik össze a' Város, hogy a' miatt a' külső Városoknak nagyobb részekönnyű szerrel az ellenség hatalmába esik. No — de majd meglátjuk! A' múlt hétöltá békességben vagyunk; de úgy halljuk, hogy Pavoas Generalis fő hadiszállását Oliveirába ütötte fel, és csak segéd seregre várakozik, azután mindjárt Oportó felé indul. A' Tsá-

szár úgy látszik, elhatározta magában, hogy ezen Várost utolsó tsepp vérig óltalmazza: — de azt csak a' Tsászár határozta el: el fog e' sülni szándéka, vagy meddig leszsz képes testvére hatalmának ellent állani? — Kérdés!

A' Times Aug. 7-ről közönségesé tett hirdetésében tökéletesnek lenni állítja Dom Pedrónak, testvérén Jul. 23-kén vett győzedelmét, de a' mellynek semmi nagy következése nem volt. A' Miguelisták Dourónak még mindég éjszaki részén fekszenek, a' Dom Pedro Katonái pedig Oportót erősítgetik. E' szerint 3 hét veszett el minden láttat nélkül, melly alatt, elég ideje volt a' népnek magát jobbra, vagy balra elhatározni. Ennek a' késedelemnek azt mondják, az az oka, mivel Dom Pedrónak nints lovas serege; úgy de hiszen azt előre lehetett tudni, és e' szerint olyan helyen kellett volna kiszállani, hol ez a' hiány kevésbé lett volna érezhető. Dom Miguel gondolván magában, hogy testvére hadakozni jött, nem exercérozni, — bizony kevés időtt enged neki arra, hogy elébb magát öszveszedje, és mustrálgassa. Ha Dom Miguel arra várakoznék, míg testvére lovakat szerrez, azokat hadba kikészíti, bizony akkor nem tudom, mikor volna vége a' háborúnak! Ezek azok a' szomorú kinezések, mellyeket a' Közönségnek kijelenti kötelességünknek tartjuk, — de egyszersmind avval a' hozzáadással, hogy még ez nem elegendő ok arra, hogy a' dolog kimenetele felől elhatározólag ítéljünk. Dom Pedro serege vitézül hartzol a' 23 ki tsatában, és mivel tudja, hogy ha hazájában meg maradni, és a' halálos büntetéstől megmenekedni akar, — győznie kell, tehát hűségére, és állandó vitézségére építhetünk. Azoknak, kik a' Portugalliai Nemzet

állapotjával esmeretlenek, különösnek tetszik, hogy olly kevés lakosok tsatolták magokat Dom Pedróhoz. Azok, kik Liszbonán és Oportón kívül laknak, nagyon kevés részt vesznek a közönséges dolgokban; vagy papjaiknak, vagy földes Uroknak hatalmak alatt lévén, ha tsak Fanatismus által nem ingereltetnek, — félvállról, és szenvedőleg nézik a politikai változásokat. Az 1826-ki háborúkor is, minden elmentálás nélkül mentek keresztül a szoban lévő helységeken, a két ellenséges táborok. Dom Pedró t Oportóban hévvel fogadták, 's ezt tették volna a Liszbonai lakosok is, de a mit az Országnak többi lakosaitól várhat, nem egyébb, mint Netralitás, és Egykedvűség.

Liszbonából Jul. 26-ról költ tudósítások, a Pennafiel i ütközetet adják elő. Santa Marta ugyan is feltette magában, hogy la Granjai főhadi szállását oda hagyja, és egy másat Lamego felé fekvő faluban üssön fel, hogy úgy Douro jobb partjára áltszálljon, 's Dom Pedró seregét, Pennafielnél, mellyet az elfoglalt, annál könnyebben megtámadhasssa. — A' dolog hartzra került, mellyben Dom Pedrónak 50 embere elesett, 100 pedig sebet kapott. Midőn serege viszsza tért volna, a Tanátsházat, és az ott lévő régi híres Abbatát meggyújtotta. A' lakosok ezen alkalommal nyilvánvalóvá tették ragaszkodásokat Dom Miguelhez: mert midőn megértették, hogy Dom Pedró Pennafiel felé siet, mindnyájan elhagyták ezt a kis várost, és a' szomszéd falukat, úgy hogy 4 vagy 5000 lélek között, alig lehetett egy kettőt ott találni.

A' Liszbonai Udvari Ujság Jul. 26-ról így ír: két igen nagy befolyással bíró vezérek, Minho Kerületbe

mentek által. Calhadában azt hallani, hogy Dom Pedró serege öszvesen tsak 3000 főből áll: 4000 közöttülök született Portugalliaiak, a többi része, vagy frantzia, vagy ánglus, vagy az Azorszigetekből öszveszedett Rekruták. Dom Pedró nagyon bosszankodik Agenseire, kik véle elakarták hitetni, hogy kiszállása után a' 19-dik Regiment mindjárt hozzá tsatolja magát, holott éppen ez a' Regiment, miolta Oportóban foglalatoskodik, legnagyobb kárt tett néki. Az nagyon nehezíti Dom Pedró előmenetelét, hogy sem ígás, sem katona alá való lovai nintsenek: már Oportóban is kezd az egyenetlenség lábra kapni, és a' lakosok nem nagy kedvet mutatnak, midőn látják, hogy már eddig is sok házaik lerontatták, és átaljában a' Városban nem kis púsztítás vitett véghez.

Jul, 9-ig újabb tudósítások nem érkeztek. A' Morning így festi Dom Pedró állapotját: Minden Portugalliából jövő hírekből világos, hogy Dom Pedróhoz, miolta kiszállott, senki sem tsatolta magát. Valóban igen rossz lábón, és véle egy férjfiú sintsen kiről sokat tartanának, és a' ki befolyása által, jobb karba tehetné az ügyet. A' nap alkonyodni kezd Dom Pedró reménye felett, és diadalmas bajlársának fog jutni nem sokára az a' győzelem, hogy népét egy idegen járomtól megszabadítsa, 's azt a' mótskot, mellyet Nemzetére egy maroknyi tselszövő kenni akart, fejérré mossa. Egy Követ ma érkezett Angliába, 's ötét Dom Pedró is nem sokára fogja követni, — mert balgatagság volna, ha még tovább is Oportóban maradna, hol mindenfelől, egy nagyobb erőtől nyomattatik, és a' lakosoknak is nagyobb részétől gyűlöltetik.

Egy német falusi Ujság, Olvasói-

nak következő hírt találja fel: A' Regyes Olvasó megelégszik, mihelyt haditudósításokat közlünk: Nosza tehát! gondoljuk magunkat Liszbonában! A' 2 ellenséges testvérek Jul. 23-kán ütözktek meg először: a' heves tsata reggeltől estig folyvást tartott, és a' katonáknak hűséges vérek nagy mértékben itatta, a' mi a' testvérek betsületekre légyen mondvá, — a' tsatapiatzot; mind két részről hullottak, és sebesítették katonák. Dom Pedró kezére került 2000 fogoly, és azonkívül minden ágyúk: egyész Regimentek szöktek által hozzá: Dom Miguel már tsak egynehány osztályt állíthat ki a' tsatapiatzra, és annak is felét őrizetre használja, hogy a' másik fél el ne szökjék: egynehány hét ólta D. Miguel szakállát növeti bűvában, — a' diadalmas Sereg sok ezer fegyveres paraszttól kísértetve, sebes lépésekkel nyomul Liszbona felé, Még nem tudatik, merre fog Dom Miguel szaladni? a' szövetséges Spanyol Országba e', a' szép Olasz Országba e', vagy pedig, a' mi még legkívánatosabb volna Afrikába, a' hol a' bors terem! Meg kell vallani, hogy Dom Pedró Vezéreinek haditudósításai az igazsághoz jobban közelítenek, mint a' falusi Ujságíróci. —

F i g y e l m e z t e t é s.

Klio név alatt kihirdetett historiai zsebkönyvemet már valóban sajtó alá adván, midőn a' tisztelt olvasó közönséget, erről tudósítani kötelességemnek ismertem — kívántam másfelől azon

T. T. Urakat — kiket az előfizetés bészédésére megkérni bátor voltam, most újabban megtalálni, méltóztassanak minél előbb értesíteni az előfizetők számáról, a' né talám bészedett pénz kezemhez juttatásával, 's az előfizető Urak 's Aszszonyságok nevének és rangjának tiszta feljegyzésével, mivel szándékom azokat, hálám bizonyosságául, kinyomtatattani. — Igy tudhatom meg, leszsz e' módom, ígéretem másik ágának is teljesítésében t. i. Lengyelország mappájának kiadásában? a' mire magam kötelezését ismétlem, ha 400 an lesznek a' valódi előfizetők. Eppen azért a' távolabb eső vidékekre nézve, az előfizetés idejét September végéig meghosszszabítom. — Eddigelő 189-en fizettek elő. — Kis munkám ajánlvá leszsz Mélt. Kis Rhédei G. Rhédei Ádám Urnak, nemes Doboka Vármege Fő Ispánjának 's Kollégyomunk tisztelt fő Curátorának, kinek oskolánkhoz sok részben mutatott kegyessége eszközlé megavult nyomtató műhelyünk ujjá születését is. — Kolo'sváron Augustus 1-sőjén 1822.

Szilágyi Ferentz m. p. Refor. Professor.

A' Pénz folyamat Augustus' 20-dikán,
közép ár:
A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 87 7/8
Az 1820-béli sorsosok: 180
Az 1821-béli hasonlók: 126 9/16
Bétsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obligátzióji: 47 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek 1142 for. ton
Conv. Pénzben.

(Fél árkus „**SOKFÉLE**“ XXXII. Toldalékkal.)

Szerkesztető és Kiadó Márton Jó'sef, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)